

TRÍCH YẾU LUẬN ÁN TIẾN SĨ

Họ và tên: Nguyễn Viết Hưng

Đề tài: Quản lý di tích lịch sử văn hóa Phật giáo trong Quần thể danh thắng Tràng An, tỉnh Ninh Bình

Thuộc ngành: Ngành Quản lý văn hóa

Mã ngành: 9229042

Người hướng dẫn khoa học: PGS. TS. Nguyễn Văn Cương - TS. Vũ Diệu Trung

Cơ sở đào tạo: Viện Văn hoá, Nghệ thuật, Thể thao và Du lịch Việt Nam

NỘI DUNG TRÍCH YẾU

1. Mục đích và đối tượng nghiên cứu.

Mục đích nghiên cứu: Làm rõ giá trị và đặc điểm của hệ thống di tích lịch sử văn hóa Phật giáo trong Quần thể danh thắng Tràng An, đồng thời phân tích thực trạng công tác quản lý di tích, từ đó đề xuất giải pháp nâng cao hiệu quả bảo tồn và phát huy giá trị trong bối cảnh phát triển bền vững.

Đối tượng nghiên cứu: Hệ thống di tích Phật giáo trong Quần thể danh thắng Tràng An, bao gồm yếu tố vật thể, phi vật thể, cảnh quan, lễ hội và các hoạt động văn hóa gắn với đời sống tín ngưỡng Phật giáo.

2. Các phương pháp nghiên cứu đã sử dụng.

Phương pháp khảo sát thực địa: Quan sát, ghi chép, chụp ảnh, phỏng vấn cư dân địa phương, nhà sư, cán bộ di tích.

Phương pháp phân tích - tổng hợp tài liệu: Thu thập, hệ thống hóa các tài liệu chuyên ngành văn hóa, di sản, Phật giáo và các văn bản quản lý di tích.

Phương pháp chuyên gia: Phỏng vấn các chuyên gia, cán bộ ngành văn hóa, quản lý di sản, tôn giáo học.

Phương pháp thống kê - so sánh: Phân tích, đối chiếu mô hình quản lý di tích giữa các địa phương và giữa các giai đoạn khác nhau.

3. Các kết quả chính và kết luận.

* Kết quả chính:

Luận án đã chỉ ra hệ thống di tích Phật giáo trong Tràng An có giá trị nổi bật về lịch sử – tôn giáo – văn hóa, đóng vai trò hình thành nên không gian thiêng của Di sản kép Thiên nhiên và văn hóa thế giới. Tuy nhiên, thực trạng quản lý hiện nay còn tồn tại các hạn chế như chồng chéo trong quản lý, thiếu cơ

chế phối hợp hiệu quả giữa Nhà nước – doanh nghiệp – cộng đồng. Nhận thức của người dân về giá trị di tích chưa sâu sắc, hoạt động du lịch nhiều nơi còn ảnh hưởng đến cảnh quan và môi trường di tích.

Luận án đề xuất các giải pháp nâng cao hiệu quả quản lý di tích như: tăng cường truyền thông – giáo dục di sản, thiết lập cơ chế đồng quản lý giữa các bên liên quan, gắn quản lý di tích với phát triển du lịch bền vững, hoàn thiện hành lang pháp lý và tăng cường giám sát cộng đồng.

*** Kết luận:**

Công tác quản lý di tích Phật giáo trong Quần thể danh thắng Tràng An cần kết hợp hài hòa giữa bảo tồn và phát triển, giữa yếu tố văn hóa – tâm linh và yếu tố kinh tế – du lịch. Luận án góp phần làm rõ lý luận và thực tiễn trong công tác bảo tồn di sản văn hóa tôn giáo tại Việt Nam, từ đó đề xuất mô hình quản lý phù hợp trong bối cảnh hội nhập và toàn cầu hóa.

Người hướng dẫn khoa học

Nghiên cứu sinh

PGS. TS. Nguyễn Văn Cường

TS. Vũ Diệu Trung

Nguyễn Viết Hưng